

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611205005
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8611205005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 697 270, IČ DPH: SK2020310578, právne zastúpeného Mgr. Martinom Katriakom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti odporkyni O. Z., nar. X.X. XXXX, bytom XXX XX K. XXX, na neznámom mieste, zastúpená ustanoveným opatrovníkom U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 394,65 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa i vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 4C 142/2011-104 zo dňa 23.1.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách medzi účastníkmi konania.

II. Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia sa vec v r a c i a prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 194,65 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 8.10.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 200 Eur s príslušenstvom zamietol. O trovách konania rozhodol tak, účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenia §§ 52 ods. 1 až 4, 53 ods. 1, 2, 4 písm. c), ods. 5, 53a ods. 1, 420 ods. 1, 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách.

Vo vzťahu k výroku v zamietavej časti uviedol cit.: „súd sa ale nestotožnil s takto vymedzeným nárokom na náhradu škody, pretože z uplatneného nároku vyplýva, že navrhovateľ sa tejto domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov (článok 2, bod.2.3), pričom takto vymedzený nárok je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je: a)protiprávny úkon, b)spôsobenie škody, c)príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, d) zavinenie. Samotná občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z

porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Znenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých znakov (predpokladov), pretože pri neexistencii čo i len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotrvala pod dobu 24 mesiacov, pretože spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (doba platnosti a ukončenie zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ktoré sú súčasťou zmluvy, pričom podľa bodu 4.1 uvedeného článku - zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť zmluvy zaniká: a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka. V konaní navrhovateľ nepreukázal písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení. Z obsahu spisu vyplýva iba listina pokus o pokonávku, z obsahu ktorej nevyplýva odstúpenie od zmluvy, iba výzva na splnenie povinnosti splatnej pohľadávky, vrátane zmluvnej pokuty. Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Z toho vyplýva, že k platnému ukončeniu zmluvy s odporkyňou nedošlo (samotné odpojenie nie je uvedené medzi dôvodmi zániku zmluvy). Vznik škody je uvedený v ustanovení § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), teda občiansky zákonník bližšie nedefinuje skutočnú škodu a ušlý zisk. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R55/1971,s.151). Skutočnou škodu sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R55/1971,s.153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh veci (R55/1971,s.152). Navrhovateľ škodu odôvodňuje v minimálnom rozsahu ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Podľa názoru súdu aktívna obchodná politika majúca za následok poskytovanie akciových zliav, teda predaj mobilných telefónov za nižšiu cenu, ako je ich skutočná cena, nemožno považovať za škodu. Rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného telefónu, nie je následok protiprávneho konania odporkyne, pretože je výsledkom zmluvného vzťahu medzi účastníkmi. V prípade, že sa nenaplnili očakávania obchodnej politiky navrhovateľa, ktoré do toho vkladal s odporkyňou, nemôže byť na škodu odporkyne ako spotrebiteľa (riziko navrhovateľa). Z toho zároveň plynie, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón dostal dojednanú kúpnu cenu (akciou). Preto je možné usúdiť nesplnenie ďalšie predpokladu zodpovednosti za škodu príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou - zavinenie, nakoľko aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa by nebol protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporkyňou podľa ktorej navrhovateľ dostal dojednanú kúpnu cenu (akciou). Otázku zmluvnej pokuty súd neriešil, pretože pripustil zmenu návrhu, pričom bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že navrhovateľ sa domáha aj náhrady škody v rozsahu uplatnenej zmluvnej pokuty. Taktiež na zreteľ zobrať vyjadrenie vedľajšieho účastníka, z už uvedených dôvodov nárok navrhovateľa v časti o zaplatenie náhrady škody s príslušenstvom zamietol.“

Rozhodnutie o trovách konania právne posúdil v zmysle ust. § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ i vedľajší účastník.

Navrhovateľ mal za to, že porušením povinnosti odporkyne mu vznikla škoda minimálne v rozsahu poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu 199 Eur, pretože si svoje zmluvné povinnosti od počiatku riadne neplnila. Odporkyňa využila výhody, ktoré jej navrhovateľ pri vzniku zmluvného vzťahu poskytol, ale svoje zmluvné povinnosti si od počiatku neplnila a za poskytnuté služby neplatila. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v zamietnutom výroku zmenil a žalobe vyhovel.

Vedľajší účastník aplikáciu ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vo vzťahu k trovám konania považoval za nedôvodnú s poukazom na to, že si navrhovateľ uplatňuje dva skutkovo a právne samostatné nároky. Z uvedeného dôvodu navrhol rozsudok vo výroku o trovách konania zmeniť a priznať mu náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., v rozsahu suspenzívneho odkladného účinku odvolania (§ 206 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Dôvodným je odvolanie vedľajšieho účastníka.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Vznik občianskoprávneho vzťahu zo škodovej udalosti s právami a povinnosťami strán tohto vzťahu (§ 489 OZ), vyžaduje splnenie všetkých predpokladov, t.j. protiprávneho úkonu (resp. právne relevantnej škodovej udalosti), ujmu a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a ujmu. Nedostatok čo i len jedného z uvedených predpokladov zodpovednostného vzťahu bráni záveru o vzniku škody.

Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Navrhovateľ si uplatnil voči odporkyni právo na zaplatenie sumy 200 Eur z titulu náhrady škody, ktorú tvorí rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu (200 Eur) a jeho akciovou cenou (1 Eur) a to, čo navrhovateľovi ušlo, t.j. 16 nevyúčtovaných mesačných poplatkov, ktoré neboli odporkyni vyfakturované v dôsledku prerušenia poskytovania služieb z dôvodu porušenia zmluvných povinností.

Ušlý zisk predstavuje v podstate to, čo poškodenému ušlo v dôsledku poškodenia a o čom možno dôvodne predpokladať, že by získal nebyť škodovej udalosti. Ide o majetkovú ujmu majúcu podstatu v tom, že majetok poškodeného sa očakávaným spôsobom nezhodnotil, nezvýšil (R 25/71, R 55/77). Na rozdiel od ušlého zisku skutočná škoda predstavuje zmenšenie majetkového stavu poškodeného, ktorý vznikol v dôsledku a v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

Navrhovateľ ponúkol na trh cenu mobilu 1 Eur, pre ktorú sa ako mobilný operátor dobrovoľne rozhodol v rámci svojej „ofenzívnej“ obchodnej politiky. Inú ako predajnú cenu (1 Eur) zaplatenú na základe kúpnej zmluvy preto odvolací súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporkyne za relevantnú.

Cenový rozdiel medzi slobodne zmluvne dohodnutou cenou telekomunikačného zariadenia medzi účastníkmi konania a cenou, za ktorú sa predáva na trhu nekorešponduje priamej škode ani ušlému zisku.

Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od judikatúry súdov v obdobných veciach a poukazuje na odôvodnenie rozsudku napr. Okresného súdu Košice - okolie č.k. 17C/294/2012 - 52 zo dňa 28.01.2013, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, cit.: „Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková - hmotná ujma), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi, a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Prejavuje sa vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Obe tieto formy sú v zásade rovnocenné a existencia jednej z nich nie je podľa platného práva podmienkou vzniku a uplatnenia druhej formy. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ak je poškodený vlastníkom veci, jeho majetkový stav zahrňuje hodnotu veci

a v dôsledku jej straty, odobratia či zničenia dochádza k zmenšeniu jeho majetkového stavu o hodnotu tejto veci v dobe pred tým, než napr. došlo k jej strate, odobratiu či zničeniu prišlo.

...Z uvedených ustanovení vyplýva, že do majetkovej sféry a teda do vlastníctva žalovaného sa telefón LG KU990i dostal po tom, ako zaplatil dohodnutú kúpnu cenu 19 eur. Žalobca nepopiera, že by žalovaný túto sumu nezaplatil, a teda jej úhradu sa stal vlastníkom veci. Žalobca v pozícii predávajúceho ako jediný mohol ovplyvniť to, či vôbec tretej osobe nejakú vec predá, a za akú cenu. Cenu veci určil on a žalovaný ju zaplatil. Žalobcovi teda nemohla vzniknúť na veci - mobilnom telefóne škoda, keďže už nebol jej vlastníkom a žiadna iná povinnosť žalovanému vo vzťahu k žalobcovi z titulu „zľavenej kúpnej ceny“ nevznikla, pretože žiadna takáto povinnosť v zmluve upravená nie je“.

Odvolačný súd navyše poukazuje na fakt reálneho obídania neželaného cieľa, na ktorý upozorňuje judikatúra súdneho dvora. Napadnutý rozsudok nie je ničím iným ako sofistickým priznaním rovnakého majetkového prospechu ako z nečestnej zmluvnej podmienky. Súd mal pritom povinnosť zbaviť spotrebiteľa akýchkoľvek účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky (čl. 6 ods.1 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Aplikačná prax zaznamenala zo strany žalobcu rozsiahle zmeny žalôb zo zmluvnej pokuty na náhradu škody, pričom sa suma zásadne nemení. Nemali by byť pochybnosti, že sa tak stalo po tom, ako súdy judikovali zmluvnú pokutu žalobcu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách (porov. rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach 18Co 136/2010, 2Co 137/2010). Inter alia sa ako dôvod neprijateľnosti uvádza, že zmluvná pokuta bola nemenná bez ohľadu na čas porušenia záväzku a teoreticky aj v posledný mesiac doby viazanosti umožňovala žalobcovi dosiahnuť rovnaký majetkový prospech ako za porušenie povinnosti platiť cenu služby na začiatku doby viazanosti. Prítom nie je významné, že sa tak mohlo stať len teoreticky, pretože posudzovanie zmluvných podmienok sa vykonáva z objektívneho pohľadu bez ohľadu na postupy, či záujmy účastníkov zmluvy.

Súdny dvor Európskej únie judikoval, že sa nepripúšťa modifikácia neprijateľnej zmluvnej podmienky (rozsudok vo veci C-618/10 Banco Espanol, cit.: Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky).

Súdny dvor Európskej únie tak rozhodol aj s odôvodnením, že sa tým sleduje odradenie dodávateľa od ďalšieho používania nekalej podmienky (bod 69 rozsudku C-618/10).

Vo svojich dôsledkoch sa zmenou žaloby z neprijateľnej zmluvnej pokuty na náhradu škody nijako nezmení spoločnosťou neželaný výsledok. Navrhovateľ ho sleduje dosiahnuť len zmenou typu záväzku zo zmluvy na záväzok z porušenia práva.

Sledovaná konštrukcia náhrady škody prichádza do úvahy teoreticky aj za porušenia povinnosti spotrebiteľa v posledný mesiac či ku koncu doby viazanosti. Z tohto pohľadu sa oproti dôsledkom neprijateľnej zmluvnej pokuty situácia nijako nemení stav, pred ktorým má súd spotrebiteľa chrániť (obdobne ako v rovine pravidiel verejného poriadku, uznesenie C-76/10 POHOTOVOST', bod 50), ktorý navrhovateľ dosiahne len premenovaním právneho dôvodu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania medzi účastníkmi potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlimočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na posúdení pomerného úspechu odporkyne (§ 142 ods. 2 O.s.p.), ktorý je následne premietnutý aj do pomerného úspechu vedľajšieho účastníka, ktorý podľa názoru prvostupňového súdu vstúpil do celého konania.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník vstúpil do konania a vo vyjadrení zo dňa 9.12.2011 uviedol, že nárok žalobcu pozostáva z dvoch čiastkových nárokov s tým, že vstupuje do konania len čo sa týka uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 200 Eur, neskôr po zmene právnej kvalifikácie náhrada škody.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7 MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania....., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Žalovaná pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb vo výške 194,65 Eur a náhrady škody vo výške 200 Eur. K uvedenému mal preto prvostupňový súd pristúpiť tak, že uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Odvolacie námietky vedľajšieho účastníka sú preto opodstatnené.

Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie rovnako nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09).

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s

tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. V množstve súdnych sporov už pomoc združenia pri vstupe do konania môže voči žalobcovi pôsobiť odradzujúco.

Za tohto stavu prvostupňový súd vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a tým sa zisťovania výšky trov ani nedotkol. Odvolací súd v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní úlohou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť o trovách celého konania rešpektujúc názor odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.